

Beauceron Vereniging Nederland

Special: Doofheid bij de Beauceron

De stichting **Beauceron in Nood** is opgezet ten behoeve van de Beauceron

De doelstelling van Beauceron in Nood is om deze "refuge's" weer aan een goede thuis te helpen, dit dmv begeleiding en bemiddeling.

Daar waar nodig wordt er door een erkend gedragstherapeut een gedragstest afgenomen, dit om te zien hoe de hond op verschillende situaties reageert en te zien waar extra aandacht naar uit dient te gaan.

Op deze manier wordt gekeken naar wat het beste bij de hond past en welke eisen aan de nieuwe baas moeten worden gesteld alvorens de hond te herplaatsen.

Bent u geïnteresseerd in een herplaats Beauceron of weet u er één in nood, neem dan svp contact op met de stichting Beauceron in Nood.

www.beauceroninnood.nl • +31(0)6 20437410

Vereniginggegevens

info@beauceronvereniging.nl

Uitgave Beauceron Vereniging Nederland
Oplage 75 stuks
Telkens in april; augustus en december
*Artikelen en advertenties aanleveren voor:
15 maart, 15 juli, 15 november.*

Lidmaatschap

1 januari t/m 31 december € 30,00 per kalenderjaar.
Voor een lidmaatschap van de partner en thuiswonende kinderen tot 18 jaar, + € 5,00 per kalenderjaar.

Opzegging dient **vóór** 1 november verzonden te zijn naar:
ledenadministratie@beauceronvereniging.nl

Bankgegevens NL51RABO0115362789
(BIC: RABO2NL2U) t.n.v. Beauceron Vereniging Nederland

Bestuur

Dinette Bos (voorzitter en interim secretaris)
Annemieke Stoke (penningmeester)
Jeroen Kelfkens (algemeen lid)

Voorzitter voorzitter@beauceronvereniging.nl

Dinette Bos

Commissie Fokkerij, Gezondheid & Welzijn

fokkerijcommissiebvn@gmail.com

commissiefgw@beauceronvereniging.nl

Dinette Bos

Secretariaat secretariaat@beauceronvereniging.nl

Dinette Bos

Financiële Zaken penningmeester@beauceronvereniging.nl

Annemieke Stoke

Advertenties en Sponsoren

advertentie@beauceronvereniging.nl

Jeroen Kelfkens

Media Commissie media@beauceronvereniging.nl

Annemieke Stoke (website en verenigingsblad)
Jeroen Kelfkens (facebook)

Activiteiten Commissie activiteiten@beauceronvereniging.nl

Anneleen Heijboer
Ellis Willemse

Doofheid bij de Beauceron

Dinette Schrijver-Bos, voorzitter

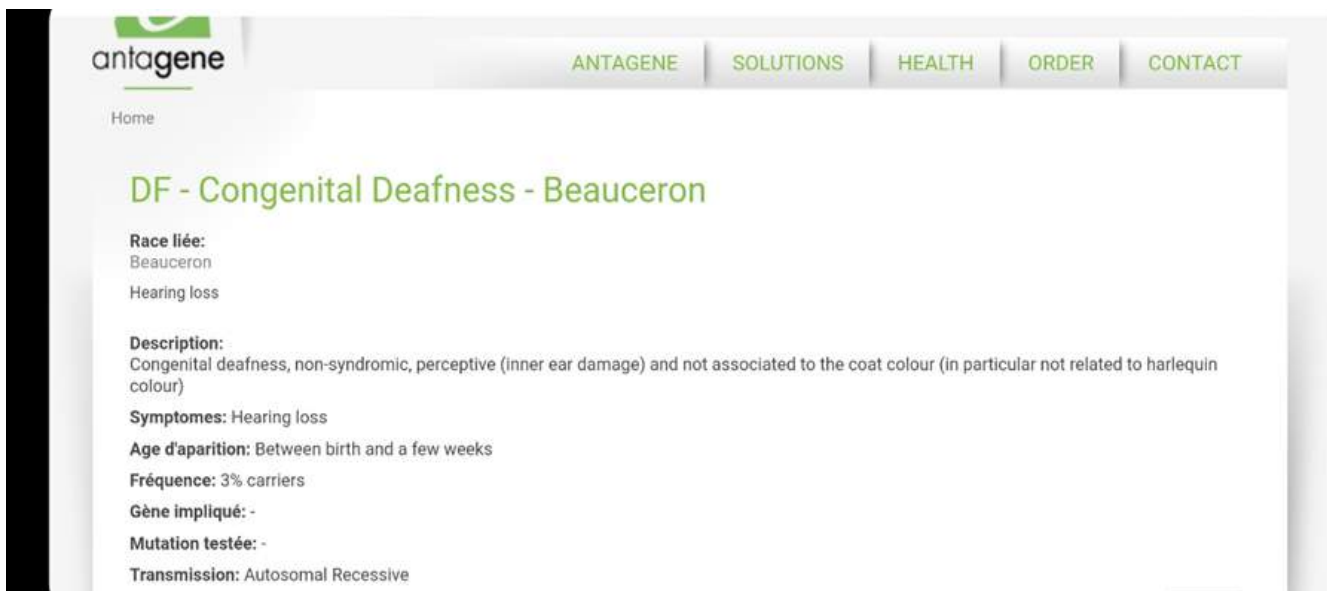
Commissie Fokkerij Welzijn Gezondheid

Een aantal jaar geleden is er in Frankrijk, door de Franse rasvereniging, een onderzoek gestart naar doofheid bij de Beauceron.

De intentie was om een DNA-marker te vinden. Dat betekent dat er in genetisch materiaal van de hond, in de cellen, aan te wijzen is waar de afwijking of ziekte zich bevindt.

Voor dit onderzoek zijn bij veel Beaucerons DNA afgenomen. Vooral het DNA van de dove Beaucerons is belangrijk, maar ook van de horende Beaucerons.

Het is het laboratorium Antagene gelukt om een DNA profiel van deze afwijking te maken.

In de omschrijving staat het volgende:

Congenital Deafness: Een aangeboren doofheid, ontstaat binnen 4 tot 6 weken na de geboorte. Het komt door het afsterven van haarcellen die het geluid waarnemen en doorgeven aan de hersenen.

Non Syndromic: Als de pup doof wordt, zijn daarbij geen andere symptomen te zien. Dus hij is niet ziek, hij heeft geen koorts.

Perceptive (inner ear damage): Het is een afwijking in het binnenste deel van het gehoor. Als je vanaf buiten in het oor kijkt, is er niets te zien.

Not associated to the coat colour (in particular not related to harlequin color): Bij het fokken van de beauceron is het verboden om twee harlequin ouders met elkaar te paren. Dit omdat in die nesten Beauceronpups met veel wit geboren worden. Deze pups hebben een grote kans op doofheid. Het laboratorium wil benadrukken dat deze vorm van doofheid daarmee niet in verband gebracht kan worden.

Verder wordt er vermeld dat van de geteste honden 3 % dragers zijn. 3 van de honderd honden (=30 van de 1000 honden) dragen het gen bij zich. Een deel daarvan is daadwerkelijk doof.

Tot slot staat er:

Transmission: Autosomaal Recessive. Dit vertelt hoe de ziekte of afwijking wordt doorgegeven. In het geval van de doofheid moeten beide ouders het gen bij zich dragen om een nakomeling met doofheid te krijgen.

Iedere hond krijgt van ieder ouderdier een gen mee, dit is de helft van een genen paar. Deze twee genen vormen samen een nieuw gen. Dus in iedere cel is de helft van de ene ouder en de andere helft van het andere ouderdier.

We schrijven dit uit:

DF = de omschrijving voor de gezonde genen, zonder doofheid

df = de omschrijving voor het gen voor doofheid.

Je hond kan zijn: (DF of df staat voor het gen wat door een ouder wordt doorgegeven)

DF DF, dit is een hond die helemaal gezond is, hij heeft van beide ouders gezonde genen doorgekregen.

df df, dit is een hond die doof is, hij heeft van beide ouders het afwijkende gen, dat de oorzaak van de doofheid is, meegekregen.

DF df, dit is een hond die zelf niet doof is. Hij heeft van 1 ouder het gezonde gen meegekregen en van 1 ouder het afwijkende gen. Het gen voor horend is sterker en overheerst, waardoor de hond niet doof wordt. Het gen voor horend is dominant en het gen voor doofheid is recessief.

Als we gaan fokken met de honden geven de ouders 1 gen aan hun nakomelingen door.

Ouder 1 = **DF DF**

Ouder 2 = **DF DF**

De nakomelingen hebben de volgende mogelijkheden:

DF DF

DF DF

DF DF

DF DF

De pups in dit nest zijn allemaal horend en hebben geen gen voor doofheid

Een andere mogelijkheid

Ouder 1 = **DF DF**

Ouder 2 = **df df** (deze ouder zal waarschijnlijk nooit ingezet worden, omdat hij/zij doof is).

Deze nakomelingen hebben de volgende genen mee-

gekregen:

DF df

DF df

DF df

DF df

De pups zijn allemaal horend, maar dragen allemaal het gen van doofheid bij zich en kunnen dit als zij ingezet worden in de fokkerij ook doorgeven.

Een derde mogelijkheid is:

Ouder 1 = **DF DF**

Ouder 2 = **DF df**

De nakomelingen hebben de volgende genen:

DF DF = de pup heeft geen gen voor doofheid (vrij).

DF df = de pup is horend en draagt het gen voor doofheid (drager).

DF DF = de pup heeft geen gen voor doofheid (vrij).

DF df = de pup is horend en draagt het gen voor doofheid (drager).

Als de pups met het **groene df** ingezet worden in de fokkerij, geven zij dit doofheids-gen door.

Tot slot de laatste mogelijkheid:

Ouder 1 = **DF df**

Ouder 2 = **DF df**

De nakomelingen zijn als volgt:

DF DF = de pup heeft geen gen voor doofheid (vrij).

DF df = de pup is horend en draagt het gen voor doofheid (drager).

df DF = de pup is horend en draagt het gen voor doofheid (drager).

df df = de pup heeft van beide ouders het doofheid gen gekregen en wordt doof (lijder).

Hopelijk heb ik zo duidelijkheid kunnen brengen in de vererving van de doofheid bij de Beauceron. U kunt zelf zien in welke nesten dove pups voorkomen en in welke nesten niet.

Als liefhebbers van de Beauceron moeten we blij zijn dat de Franse rasvereniging een onderzoek startte en dat een DNA profiel gevonden is door het laboratorium. Want dat betekent dat deze DNA test ingezet kan worden. Dat ouderdieren getest kunnen worden om zo te voorkomen dat er dove pups geboren worden.

De link voor leden om de test te bekijken of bestellen:

<https://www.antagene.com/en/chien/beauceron>

Hoe het is om te leven met een dove hond

Tekst: Marjoleine Goudswaard (2021)

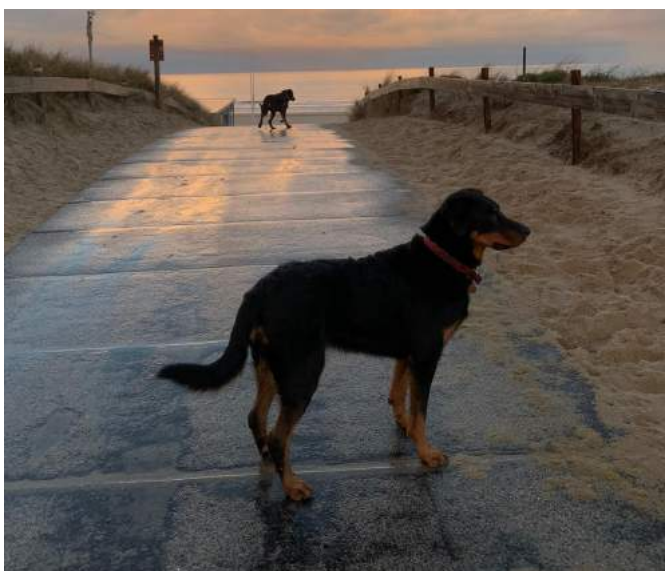
In 2018 kregen wij er een Beauceron teefje bij. In eerste instantie een heel gewone pup.

We haalden haar met 10 weken op en hadden het idee dat ze ons toen nog hoorde. In welke mate dat was weten we natuurlijk niet. Niets wees er in die tijd op dat zij mogelijk doof zou kunnen zijn. In het nest was een puppytest gedaan, waarop zij ook heel gewoon reageerde op alles.

Toen ze ouder werd vonden wij wel dat ze erg slecht luisterde en dat er veel voor nodig was om haar aandacht vast te houden. Maar goed de ene hond is de andere niet, dus we gingen door met trainen. Ook viel het ons op dat zij erg diep en vast kon slapen.

Na een halfjaar kwamen wij er achter dat ze niet goed hoorde. Er bleken nog 2 reutjes in dit nest met dezelfde eigenaardigheden te kampen. Ik liet een BAERtest doen. Daaruit bleek tot mijn grote schrik dat deze hond zo goed als niks hoorde. Bij haar beide broers hetzelfde resultaat. *Er was in Nederland op het gebied van deze vorm van doofheid niets bekend bij de Beauceron.*

Bij andere rassen, voornamelijk honden met een witgen, was wel een genetische vorm van doofheid bekend. Maar in ons geval waren het in de bloedlijn allemaal Black en Tan honden, dus dat kon hier sowieso uitgesloten worden. Men dacht aan een virus in het nest. Dit leek niet echt logisch aangezien de moederhond niet ziek was geweest tijdens de dracht.

Je blijft denken aan wat het mogelijk geweest kan zijn. Niet alleen als eigenaar, maar ook als fokker. Het verdriet om een nestje te hebben gefokt waarin dove pups voorkomen, is ook niet te onderschatten.

Toen kwam er in 2019 bericht uit Frankrijk dat er een gen-test ontwikkeld werd, om doofheid bij de Beauceron vast te kunnen stellen. Dit doen ze natuurlijk niet zomaar, dus in de populatie moesten veel meer dove Beaucerons voorkomen en blijkbaar kon deze doofheid genetisch zijn. Uiteraard wilde ik er aan meewerken om dit te testen. En in het geval van mijn hond, werden ook haar broers en vader en moeder getest. Daarna begon het lange wachten, want dat soort onderzoeken duurt lang.

Onlangs werd bekend dat er naar aanleiding van het Franse onderzoek de test is ontwikkeld om **Congenital Deafness (DF)** vast te stellen bij de Beauceron.

In ons geval is hier uitgekomen dat ons dove teefje, zowel van de kant van haar vader als die van haar moeder dit kapotte gen voor de doofheid heeft geërfd, waardoor zij een lijder is geworden. Zij heeft ook broers en zusjes die niet doof zijn, dus gezien de vererving, zijn dit ofwel dragers, ofwel vrije honden.

Door het bestaan van deze test is het nu mogelijk om als fokker je hond hierop te testen en zo in de toekomst te voorkomen dat er dove pups geboren worden. Als je hond een drager blijkt te zijn kun je die dus gerust inzetten voor de fok, mits je die met een vrije hond kruist. In dat geval zullen er geen dove pups geboren kunnen worden, alleen dragers en vrije honden. In het belang van ons mooie ras roep ik daarom iedere fokker op om dit te gaan laten testen en zo een goede fokcombinatie te maken. Door testen weet je wat je in handen hebt. En kunnen pups zoals onze Oluke in de toekomst voorkomen worden.

Wij hebben inmiddels ervaring met wat het is om een dove hond te hebben. Oluk is een lieverd laat ik dat vooropstellen, maar het is zeker niet iets waar we voor gekozen zouden hebben. Zo hou ik van actief bezig zijn met de hond, trainen, sport, spel, en dat is met een dove hond een ander verhaal helaas. Voor veel heb je je stem nodig. Verder ben ik ook niet een heel geduldig persoon en dat is een eigenschap die wel erg handig is bij het omgaan met een dove hond.

Het heeft heel wat voeten in aarde gehad om Oluk op te voeden. Je kunt immers niets met je stem. Inmiddels werkt dit goed door middel van gebarentaal. Er is wat informatie te vinden over hoe om te gaan met een dove hond, maar het meeste hebben we toch zelf uit moeten vinden.

We doen er alles aan om haar zo gewoon mogelijk hond te laten zijn. Waar het kan loopt zij dan ook gewoon los. Verkeer hoort zij niet, dus dat is altijd opletten. Buiten dat het van ons de nodige aanpassing vraagt is het voor de hond zelf ook niet makkelijk. Ze is altijd onzeker over wat er onverwachts kan gebeuren. Ze hoort het immers niet aankomen, mist een zintuig. Er kan in eens een andere hond achter haar staan, zij hoort hem niet aankomen. Wat heeft hij in de zin?

Geruststellen met je stem lukt niet. Bij bijvoorbeeld de dierenarts is dat lastig. En omdat ze zo diep slaapt, schrikt ze vaak wakker en vliegt dan overeind, niet wetend of ze ergens waakzaam voor moet zijn. We hebben daar veel met haar op getraind, want we willen niet dat ze, uit schrik, ineens zou happen. Ze is een vreselijke goeierd, maar je weet maar nooit.

Gelukkig hebben we ook nog een horende hond. De halfzus van Oluk, onze Nougat. Nougat is ook getest en vrij bevonden.

Als wij tegen Nougat zeggen: Ga je zus eens wakker maken, dan rent ze naar Oluk toe en duwt haar neus zachtjes tegen haar aan. Op een bepaalde manier houdt ze rekening met

haar handicap. Zo gaat zij Oluk ook 'roepen' als ze buiten is en binnen moet komen.

Oluk 'leest' op haar beurt Nougat waar ze ook gaan of staan. Nougat fungeert op die manier als Oluks oren. Gelukkig is het een slimme hond en pakt ze heel veel op. Ik blijf ook gewoon tegen haar praten ervan uitgaand dat ze heel veel aanvoelt en ook mij 'leest'. Zo is het voor ons werkbaar geworden en kunnen we zeggen: Ze is zoals ze is en we houden van haar!

